

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Ловеч, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20234310200530 по описа за 2023 година

С Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство - Серия К №7214579 издаден от ОД на МВР Ловеч на Д. Ю. Д., ЕГН ***** от гр. *****, е наложена на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП, глоба в размер на 100,00 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, за това, че на 11.03.2023 г. в 23.38 часа в часа в обл. Ловеч, ПП I - 4 км. 65+700, землището на с. Малиново, с АТСС тип стационарна SITRDFIC LYNX, насочена в посока гр. София снимаща в двете посоки, извън населено място, при въведено ограничение на скоростта с п.з. В 26/60 км.ч., и отчетен толеранс от минус 3 км/ч, с МПС вид л.а. *****, с регистрационен номер *****, е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство №107C499A011080023. Посочено е, че при разрешена скорост от 60 км.ч. е установена скорост от 84 км.ч., като е налице превишаване на разрешената скорост с 24 км.ч.

Срещу Електронния фиш, в законоустановения срок е подадена жалба от Д. Ю. Д., ЕГН ***** от гр. *****, чрез адв. П. В. от САК, с която моли да се отмени обжалвания ЕФ като незаконосъобразен по следните съображения. Излага, че е в тежест на АНО да представи всички доказателства за осъществяване процедурата по чл.198, ал.5 от ЗДвП - включително и известие за доставяне на препис от обжалвания електронен фиш, поради което моли съда да изиска от ОД МВР Ловеч да представят цялата преписка. Моли да му бъде дадена възможност да направи искания след запознаването с преписката, а именно: В протокола по чл.10, ал.1 от Наредбата спазени ли са негови реквизити - мястото и времето на извършване на нарушението, вида на АТСС, с което е заснето нарушението, посоката на движение, в която се осъществява контролът, мястото на контрола, както и въведеното ограничение на скоростта; Наличието на удостоверение за одобряването и преминаването на първоначална и последваща проверка на АТСС; Наличието на удостоверение, които потвърждават годността на АТСС; Наличието на доказателства за използването на АТСС в конкретният случай; Вида на АТСС, в приложения в преписката снимков материал /ако е наличен такъв/; Координатите на АТСС. Доказателства служителят преминал ли е необходимото обучение. Моли, да бъде изискана справка от Окръжно пътно управление-Ловеч, от която да е видно дали в област Ловеч - ПП -1-4 в землището на с. Малиново е

монтирана АТСС тип стационарна SITRAFIC LYNX, на кой километър и метър е монтирана и посоката към гр. София дали е с намаляващо или увеличаващо километриране. Моли да бъде изискана справка от Окръжно пътно управление-Ловеч, от която да е видно дали в област Ловеч - ПП -1-4 в землището на с. Малиново е въведено ограничение на скорост с ПЗ В 26 - 60 км/ч, на кой километър и метър е поставен знакът, в коя посока е въведено ограничението и дали знакът е поставен при спазена процедура. Моли да бъде посочено каква е зоната на действие на знака и дали има друг знак, който да ограничава действието му. Моли да бъде изискано от ОД МВР Ловеч да представи Инструкцията за експлоатация на SITRAFIC LYNX от която за се установи каква е зоната на заснемане с оглед установяване и сравняване на местоположението на автомобила и местоположението на АТСС посочен в Протокола по чл. 10, ал. 1. Моли да бъдат изискани доказателства от ОД МВР - Ловеч, че електродният фиш изхожда от овластен контролен орган предвид разпоредбата на чл. 61 ал.1 от ЗАНН, а също и доказателства на коя дата е нарушението, на коя дата е издаден фишът и кога е връчен. Моли, да бъде представена разписката за връчване от която да е видно датата на връчване и надлежното връчване срещу подпис на нарушителят, а не снимка на системата за документооборот на ОД-МВР - АИС-АНД, която не представлява нито писмено, нито веществено доказателство и най- често е манипулирана.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Не се явява и неговият процесуален представител адв. В. от САК, който е представил молба с вх. №9110/02.10.2023 г., с която е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие. В същата е посочил, че моли съда да отмени обжалвания ЕФ като незаконосъобразен, тъй като по делото не е представена от АНО разписка за връчване на процесния ЕФ, с което е нарушено правото на защита на жалбоподателя, да упражни правата си по чл.189, ал.5 от ЗДвП.

Издателят на обжалвания ЕФ - ОД на МВР Ловеч - редовно призован, не изпраща представител. Със съпроводителното писмо на основание чл.63, ал.4 от ЗАНН е направено искане, ако съдът уважи жалбата да присъди разноски в минималния определен размер за този вид дела, съгласно Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок и от надлежна страна – санкционирано лице, поради което е допустима. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП „Електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.“. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.8 от ЗДвП „Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на ЗАНН. Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по ал. 6 - в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. В 7-дневен срок от получаване на жалбата директорът на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него лице я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо

посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл.21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка.). Видно от отразеното в депозираните от АНО съпроводително писмо с рег. №906000-9972/ 23.06.2023 г. /вх. №5889/23.06.2023 г. и съпроводително писмо с рег. №906000-12233/ 04.08.2023 г. /вх. №7381/04.08.2023 г. и двете на ОД на МВР гр. Ловеч, сектор ПП, които са приети и вложени като доказателства по делото, в сектор „ПП” при ОД на МВР Ловеч няма документ доказващ връчването на процесния ЕФ. По делото е представена от АНО извадка от АИС АНД, в която е въведена дата на връчване 27.05.2023 г. Тъй като е задължение на наказващият орган да ангажира доказателства, относно преценката за допустимостта на подадената жалба, а в случая от единствените ангажирани такива е извадка от АИС АНД, от която е видно, че АНО приема за дата на връчване на процесния ЕФ дата 27.05.2023 г., а жалбата е депозирана в РС Ловеч чрез ОД на МВР Ловеч с вх. №295000-5159/13.06.2023 г., но по делото е представен пощенския плик, с който е била изпратена жалбата в ОД на МВР Ловеч, от който е видно, че пощенското клеймо е с дата на изпращане на същата 12.06.2023 г., съдът приема, че жалбата се явява депозирана в срок и от лице имащо право на такава, поради, което е допустима /жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок от връчване на ЕФ, с оглед отразената в АИС АНД дата на връчване на същия/.

Съдът намира, че от формална страна електронния фиш съдържа всички изискуеми съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити. В издадения електронен фиш е описано точно извършеното административно нарушение по чл.21, ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, като е посочено, че процесното МПС се е движило със скорост от 84 км/ч при ограничение на скоростта 60 км/ч, с превишение от 24 км/ч. Посочено е и мястото на извършване на нарушението - ПП I - 4 км. 65+700, землището на с. Малиново, като е отразено и че въпросния участък от пътя е извън населено място, за което е имало въведено ограничение на скоростта с ПЗ В-26 от 60 км.ч. Нарушението е безспорно установено от приложената разпечатка от автоматизираното техническо средство и приложения снимков материал, като същите са годно доказателствено средство.

Безспорно установено е по делото, че описаната в процесния ЕФ скорост е била констатирана със система за контрол на скоростния режим SITRAFFIC Lynx №107C499A011080023. По делото е приложен и снимков материал, приет като доказателство, от който се установява, че процесния л.а. се е движил с превишена скорост от 87 км.ч., в пътен участък, за който е валяло ограничение от 60 км.ч., въведено с п.з. В-26. Използваната в случай система е автоматизирана и сама приспада 3 % толеранс /в приложената разпечатка, снета от паметта на системата, е налице отбелязване в такава насока/, съгласно методическите указания за експлоатацията ѝ. С оглед на което правилно в ЕФ е вписана скорост от 84 км.ч за която именно е издаден процесния ЕФ.

Безспорно установено е по делото, че процесния автомобил е бил засечен с техническо средство - система за контрол на скоростния режим SITRAFFIC Lynx №107C499A011080023, одобрен на 06.10.2009 год., със срок на валидност до 06.10.2019 година, който фиксира скоростта на превозното средство, регистрационен номер, датата и точния час, посоката на движение и др. Действително към датата на която се твърди, че е извършено процесното нарушение - 11.03.2023 г. срокът на валидност на одобряването на

използваното техническо средство е бил изтекъл, но с оглед разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, която регламентира, че „Когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип.“, и предвид представените по делото писмени доказателства, в частност Протокол от проверка №54-СГ-ИСИС/12.05.2022 год. на ГД „МИУ“, от който е видно, че на средството за измерване е била извършена проверка, както и че същото е годно за използване. С оглед на това, съдът намира, че използваното в случая техническо средство е било технически годно за експлоатация. В този смисъл е и § 7 от Преходните и заключителни разпоредби на същия закон, който регламентира, че „Средствата за измерване в употреба, които подлежат на контрол по този закон, могат да се използват от лицата, които ги притежават, ако изпълняват предвиденото си предназначение и при последващите проверки се установи съответствие на метрологичните им характеристики с изискванията към тях.“. От останалите приети и вложени писмени доказателства по делото, а именно схема за организация на движението се установява и наличието на п.з. В-26 за процесния участък от пътя.

Видно от електронния фиш видът, наименованието и номерът на техническото средство присъства, като от приложената разпечатка от стационарната система за контрол на скоростния режим също е видно и точното наименование на използваната система, като е посочено и мястото на извършване на нарушението. Не е налице нарушение на процедурата по издаването на ЕФ, тъй като то е обусловено само от установяването и заснемането с техническо средство на нарушението.

Съдът намира, че е спазена процедурата по издаването на ЕФ, тъй като то е обусловено само от установяването и заснемането с техническо средство на нарушението. ЕФ се приравнява на АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, поради което изискванията за форма, съдържание и реквизити, поставени в ЗАНН при издаването на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ.

Видно от ЕФ, същият е издаден от ОД на МВР - Ловеч и именно тази дирекция е компетентна да го издаде с оглед мястото на извършване на нарушението. Без значение за срока по чл.34 от ЗАНН е обстоятелството кога е връчен ЕФ на жалбоподателят, съществено е кога е издаден. Видно от представените писмени доказателства разпечатката е свалена от паметта на техническото средство и е обработена от служител на ОД на МВР Ловеч, който след като е прегледал записа от камерата е попълнил и издал обжалвания ЕФ.

В ЕФ е направено пълно описание на нарушението, като се съдържат всички елементи на твърдяното административно нарушение - дата и час, място на извършване, рег. номер на автомобила, с който е извършено нарушението, посока на движение, въведено ограничение на скоростта, разрешена и установена скорост, както и превишението на разрешената скорост.

По делото е представен снимков материал, снет от паметта на системата, от които са видни координатите, където е засечен автомобилът, наличието на ограничение от 60 км.ч., самият автомобил и измерената скорост.

В Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д.№ 1/2013 г. на ВАС изрично е прието, че електронния фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и наказателно постановление, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и наказателно постановление, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити, сред които не фигурира дата на издаване на ЕФ, име на издателя му и негов подпис, а само териториалната

структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Съдът намира, че начинът на връчване на ЕФ не обуславя сам по себе си незаконосъобразност на атакувания акт, тъй като разпоредбите, свързани с връчването касаят възможността за упражняване на правото на защита на наказаното лице, а пред настоящата инстанция не бяха представяни доказателства, които да свидетелстват за осуетени от страна на АНО процедури по чл.189, ал.5, изр.2 или ал.9 от ЗДвП. Цитираните разпоредби уреждат административния ред за защита против наложеното административно наказание с издаден ЕФ и упражняването на тези правни възможности в случая не е осуетено. Не са представени доказателства от страна на жалбоподателят от които да се установява, че след узнаване за издадения ЕФ се е опитал да упражни правата си да подаде декларация за управляване от друго лице на МПС, или възражение, или да е поискал да заплати глобата в намален размер от 70 % и реализирането на тези му права да му е било отказано от АНО. В жалбата си до РС Ловеч, въз основа на която е образувано настоящето производство, а и в хода на проведеното съдебно следствие жалбоподателят е изложил съображения за осуетяване от страна на АНО на процедурите по чл.189, ал.5, ал.6 и ал.9 от ЗДвП, явяващи се резултат от неправилното, според него връчване на ЕФ, каквито възражения бяха направени и в хода на съдебното следствие, но не бяха ангажирани доказателства за това, както и не бяха направени доказателствени искания в тази насока. По изложените по – горе съображения, съдът намира, че въпреки, че по делото не беше представена от АНО разписка за връчване на процесния ЕФ, че това обстоятелство само по себе си не води до незаконосъобразност на последния. Съдът намира, че осигурявайки на жалбоподателят възможност да обжалва процесния ЕФ и разглеждайки спора по същество е спазил правото на съдебна защита на наказаното лице.

Съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП „Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.”. Разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП регламентира, че „Електронният фиш по ал. 4 се изпраща на лицето по чл.188, ал.1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал.4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.”.

Видно от представената с административно наказателната преписка разпечатка от Централната база на КАТ се установява, че собственик на процесното МПС е **** Д. ****, ЕГН ***** от гр. Козлодуй.

Със съпроводително писмо с рег. №906000-9972/ 23.06.2023 г. /вх. №5889/23.06.2023 г./ на Началника на Сектор ПП при ОД на МВР Ловеч в РС Ловеч е изпратена цялата административно наказателна преписка /видно от отразеното в писмото / но към преписката не са приложени, каквито и да е било доказателства от които да се установяват причините поради които процесния ЕФ е издаден на името на жалбоподателят, а не на собственика на МПС, с което е извършено нарушението. Такива доказателства не бяха ангажирани и в хода на съдебното производство. Изхождайки от правило на разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП, която недвусмислено сочи, че „Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение“, както и предвид липсата на каквито и да било доказателства по делото, от които да се установява, че именно на жалбоподателят Д. е било предоставено процесното МПС на процесната дата и час, съдът

намира, че по делото не са налични, каквито и да било доказателства от които да се установява, че именно той е бил водача на л.а. *****, с регистрационен номер *****, с който на 11.03.2023 г., в 23.38 часа е извършено нарушение за скорост. По силата на чл.84 от ЗАНН в административнонаказателното производство са приложими правилата на НПК, а съгласно чл.16 от НПК обвиняемият в административнонаказателното производство е лицето посочено като нарушител и той се счита за невинен до доказване на противното. Следователно по аргумент от чл.84 от ЗАНН вр. чл.103 ал.1 от НПК не може да се приеме, че отразените в процесния ЕФ обстоятелства, имат доказателствена сила до доказване на противното, като в тежест именно на административнонаказващия орган е да докаже нарушението, тъй като именно той е субектът на административнонаказателното обвинение и именно той следва да докаже по безспорен начин пред съда с всички допустими доказателства, че от една страна от обективна страна има извършено административно нарушение, а от друга, че от субективна страна лицето, посочено като нарушител е извършило виновно вмененото му нарушение. В конкретния случай административно наказващия орган не ангажира, каквито и да било доказателства от които да се установява, че именно жалбоподателят е извършителят на констатираното нарушение. Ето защо съдът приема, че нито от обективна, нито от субективна страна, не се доказва в хода на делото, че жалбоподателят е извършил деянието, описано в обжалвания ЕФ.

Съобразявайки гореизложеното и доколкото по делото не се установи по безспорен начин, че именно жалбоподателят Д. на 11.03.2023 г. в 23.38 часа, е управлявал процесното МПС в обл. Ловеч, на ПП I –4 км. 65+700, землището на с. Малиново, с което е извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, съдът намира, че обжалвания електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

От пълномощника на жалбоподателя са поискани и направените разноски по делото, а съгласно разпоредбата на [чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН](#), в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Ето защо и предвид отмяната на наказателното постановление, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Текстът на [чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН](#) предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от ЗА](#), препращащ съответно към наредбата на Висшия адвокатски съвет. В случая е представен договор за правна защита и съдействие и списък на разноските, в който е отразено договорено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. Съгласно [чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г.](#) за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Според чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, за защита по дела с интерес до 1000 лв., възнаграждението е 400 лв. В конкретния случай уговореното и платено възнаграждение е в размер на 400 лв., като предмет на обжалване е ЕФ, с който е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева. Делото не представлява фактическа и правна сложност, а реално оказаната от пълномощника правна помощ се изразява в изготвяне на жалбата и процесуално представителство в едно съдебно заседание. Заплатения от жалбоподателя размер на адвокатското възнаграждение е минимално предвидения по Наредбата, като с оглед на оказаната правна помощ, същият се явява съразмерен и съответстващ на

критериите по [чл. 36, ал. 2 от ЗА](#) (да е справедлив и обоснован). Затова следва да бъде уважен в предвидения в чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата претендиран размер от 400 лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Областна дирекция на МВР – Ловеч, именно същата в качеството ѝ на ****дическо лице следва да понесе разноските по делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия К №7214579 издаден от ОД на МВР Ловеч, с който на Д. Ю. Д., ЕГН ***** от гр. *****, е наложена на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП, глоба в размер на 100,00 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, като незаконосъобразен.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Ловеч да заплати на Д. Ю. Д., ЕГН ***** от гр. *****, сумата от 400 лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатска защита.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____